

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617202545
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2617202545.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v právnej veci žalobcu: Ing. P. T., nar. XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu Q. D. XXX, zastúpený splnomocnencom: JUDr. U. O., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu W., M. XX, proti žalovanej: Y. T., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého bydliska Q. D. XXX, zastúpená splnomocnenkyňou: JUDr. Ester Bujnovská, advokátka so sídlom Malacky, Záhorácka 5478/15B, o žalobe na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 5C/146/1998, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo 7. novembra 2018 č.k. 7C/14/2017-71 takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovanej sa voči žalobcovi **p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Uznesením súd prvej inštancie žalobu žalobcu na obnovu konania odmietol (výrok I. uznesenia).

1.2.1 Zo spisu mal za preukázané :

Z obsahu spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 5C/146/1998 je zrejmé, že sa jednalo o konanie o vyporiadanie BSM žalobcu Ing. P. T., nar. XX.XX.XXXX a žalovanej Y. T., nar. XX.X.XXXX, teda strán tohto sporu. O vyporiadaní BSM strán bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 5C/146/1998-892 zo dňa 12.2.2014 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/282/2014-937 zo dňa 21.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.10.2015.

1.2.2 Žalobca sa hore uvedeného konania aktívne zúčastňoval nielen svojou prítomnosťou na pojednávaníach (pojednávania dňa 12.11.1998, 29.4.1999, 9.5.2000, 27.9.2000, 10.4.2001, 11.9.2001, 23.10.2001, 14.11.2002, 3.2.2004 - na tomto pojednávaní bol oboznámený znalecký posudok Ing. Pavla Patinku č. 132/2003 zo dňa 3.9.2003, znalec podal k nemu ústne vysvetlenie a žalobca sa k tomuto posudku vyjadroval, 13.10.2005, 20.10.2006, 7.12.2006, 6.8.2008, 5.8.2009, 13.1.2010, 14.7.2010, 22.9.2010 - na tomto pojednávaní bol oboznámený znalecký posudok Ing. Pavla Patinku č. 71/2009 doplnenie č. 1 zo dňa 17.8.2009, 1.8.2012, 12.9.2012, 3.10.2012 - na tomto pojednávaní bol oboznámený znalecký posudok Ing. Pavla Patinku č. 71/2009 doplnenie č. 1 /správne išlo zrejme o doplnenie č. 2/ zo dňa 9.8.2012 a znalec podal k nemu aj ústne vysvetlenie, 21.1.2013, 13.3.2013, 15.5.2013, 30.10.2013, 15.1.2014 - na tomto pojednávaní podal znalec Ing. Pavol Patinka opätovne ústne vysvetlenie k svojim znaleckým posudkom, ktoré v danej veci vypracoval, 12.2.2014 - na tomto pojednávaní súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom, 30.9.2015 - pojednávanie na Krajskom súde v Trnave), ale i svojimi písomnými vyjadreniami (zo dňa 24.3.2006, 29.10.2006, 12.1.2010, 26.7.2010, 28.9.2010), odvolaním zo dňa 1.3.2007 proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 5C/146/1998-370 zo dňa 12.12.2006, ako aj písomne vypracovaným doplnením odvolania zo dňa 24.9.2015 (nachádza sa v spise Okresného súdu Senica sp. zn. 5C/146/1998 na č.l. 929), ktorým doplnil

odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 5C/146/1998-892 zo dňa 12.2.2014 vypracované jeho vtedajším právnym zástupcom advokátom JUDr. Albinom Kostolanským.

1.2.3 Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/282/2014-937 zo dňa 21.10.2015, avšak súdny poplatok za dovolanie nezaplatil, a preto Okresný súd Senica uznesením č.k. 5C/146/1998-962 zo dňa 11.2.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.3.2016, dovolacie konanie zastavil.

1.2.4 Právny zástupca žalobcu až na pojednávaní dňa 7.11.2018 uviedol, že žalobca sa o dôvodoch na obnovu konania dozvedel zhruba alebo okolo 15.1.2017, kedy mu jeho predchádzajúci právny zástupca, ktorý ho zastupoval v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/146/1998, odovzdal celý spisový materiál spolu s odstúpením od plnej moci, ktorú mu žalobca udelil na svoje zastupovanie. Až po preštudovaní celého spisového materiálu sa žalobca dozvedel o skutočnostiach, pre ktoré podal predmetnú žalobu na obnovu konania. Dovtedy sa v celom rozsahu spoliehal na úsudok svojho právneho zástupcu.

1.2.5 Právny zástupca žalobcu žiadal, aby súd žalobcu v konaní vypočul, keďže žalobca mal pre súd pripravené svoje stanovisko. Súd žiadosti právneho zástupcu vyhovel a žalovaného nielen vypočul, ale stanovisko, ktoré mal žalobca pripravené aj v písomnej podobe zo dňa 5.11.2018, súd na pojednávaní oboznámil jeho celým prečítaním. V písomnom stanovisku zo dňa 5.11.2018 však žalobca len opakovane uvádzal skutočnosti, ktoré už uviedol v žalobe, teda že Okresný súd Senica a následne i Krajský súd v Trnave chybné zistili skutkový stav veci pri rozdeľovaní spoločného majetku a nesprávne právne posúdili aktíva aj pasíva, ktoré ostali k zániku manželstva. Čo sa týka výpovede žalobcu tak uvádzal len skutočnosti, ktoré nemali žiadny vplyv na rozhodnutie v danej veci.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok strany v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané na povolenie obnovy konania podľa § 400, § 414, § 397, § 399, § 403 ods. 1 a ods. 2, § 405 a § 413 ods. 1 C.s.p. (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016) a dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania bola podaná po uplynutí subjektívnej lehoty v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p. a je potrebné ju podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. odmietnuť ako oneskorene podanú. Okrem zmeškania subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania súd prvej inštancie zároveň konštatoval aj nepreukázanie dôvodov obnovy konania vyplývajúcich z § 397 C.s.p.

1.4 Na doplnenie dôvodov svojho rozhodnutia ďalej uviedol, Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je podľa citovaného ustanovenia § 403 ods. 1 a 2 C.s.p. zachovanie subjektívnej a objektívnej zákonnej lehoty, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje. Ustanovenie § 403 ods. 1 a 2 C.s.p. upravuje subjektívnu a objektívnu lehotu, v ktorej je potrebné podať žalobu na obnovu konania. Subjektívna lehota je trojmesačná a subjektu oprávnenému na podanie žaloby na obnovu konania plynie odo dňa, keď sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby je trojročná a počítá sa od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty, ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota uplynie najneskôr spolu s objektívnou lehotou. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zákon v zmysle ustanovenia § 405 C.s.p. neprípúšťa.

1.5 Žalobca podal žalobu na obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/146/1998, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 23.10.2015, na tunajšom súde dňa 20.3.2017, teda objektívna trojročná lehota na podanie žaloby bola v danom prípade v zmysle citovaného ustanovenia § 403 ods. 2 C.s.p. dodržaná.

1.6 Žalobca tvrdil, že o dôvodoch na obnovu konania sa dozvedel zhruba alebo okolo 15.1.2017, kedy mu jeho predchádzajúci právny zástupca odovzdal celý spisový materiál a údajne až po jeho preštudovaní sa mal žalobca dozvedieť o skutočnostiach, pre ktoré podal žalobu na obnovu konania, pretože dovtedy sa v celom rozsahu spoliehal na úsudok svojho právneho zástupcu. Ako dôvod prípustnosti povolenia obnovy konania žalobca v žalobe uvádzal, že súd prvej inštancie Okresný súd Senica a následne i odvolací súd Krajský súd v Trnave v konaní o vyporiadanie BSM nedostatočne a chybné zistili skutkový stav vecí a nesprávne právne vec posúdili, pretože pri rozhodovaní hodnotu nehnuteľností

patriacich do BSM určili voľnou úvahou a podľa znaleckého posudku znalca Ing. Pavla Patinku č. 132/2003, ktorý znalecký posudok vypracoval zle, účelovo a hodnotu nehnuteľností podhodnotil. Súd však tvrdenie žalobcu, že o dôvodoch na obnovu konania sa dozvedel až zhruba alebo okolo 15.1.2017 považoval za účelové, pretože z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/146/1998 súd zistil, že žalobca sa hore uvedeného konania aktívne zúčastňoval nielen svojou prítomnosťou takmer na všetkých pojednávaniach, na pojednávaní dňa 3.2.2004 bol riadne oboznámený so znaleckým posudkom Ing. Pavla Patinku č. 132/2003 zo dňa 3.9.2003, znalec podal k nemu aj ústne vysvetlenie a žalobca sa k tomuto znaleckému posudku vyjadroval, na pojednávaní dňa 22.9.2010 bol riadne oboznámený so znaleckým posudkom Ing. Pavla Patinku č. 71/2009 doplnenie č. 1 zo dňa 17.8.2009, na pojednávaní dňa 3.10.2012 bol riadne oboznámený i so znaleckým posudkom Ing. Pavla Patinku č. 71/2009 doplnenie č. 1 (správne išlo zrejme o doplnenie č. 2) zo dňa 9.8.2012 a znalec podal k nemu aj ústne vysvetlenie a napokon na pojednávaní dňa 15.1.2014 znalec Ing. Pavol Patinka podal opätovne ústne vysvetlenie k všetkým svojim znaleckým posudkom, ktoré vo veci vypracoval. Žalobca sa osobne zúčastnil aj pojednávania dňa 12.2.2014, na ktorom súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom ako aj pojednávania dňa 30.9.2015 na Krajskom súde v Trnave. Žalobca osobne písomne vypracoval odvolanie zo dňa 1.3.2007 proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 5C/146/1998-370 zo dňa 12.12.2006, ako aj doplnenie odvolania zo dňa 24.9.2015, ktorým doplnil odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 5C/146/1998-892 zo dňa 12.2.2014 vypracované jeho vtedajším právnym zástupcom advokátom JUDr. Albínom Kostolanským.

1.7 Žalobca v zmysle vyššie uvedeného mal riadnu vedomosť o obsahu rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 5C/146/1998-892 zo dňa 12.2.2014 ako i o všetkých štyroch znaleckých posudkoch Ing. Pavla Patinku (č. 132/2003 zo dňa 3.9.2003, č. 71/2009 zo dňa 25.8.2009, č. 71/2009 doplnenie č. 1 zo dňa 17.8.2010 a č. 71/2009 doplnenie č. 1 zo dňa 9.8.2012), už dňa 24.9.2015 kedy vypracoval písomné doplnenie odvolania (nachádza sa v spise Okresného súdu Senica sp. zn. 5C/146/1998 na č.l. 929), ktorým doplnil odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 5C/146/1998-892 zo dňa 12.2.2014 vypracované jeho vtedajším právnym zástupcom advokátom JUDr. Albínom Kostolanským. Žalobca sa teda o dôvode obnovy konania dozvedel preukázateľne najneskôr dňa 24.9.2015. Trojmesačná subjektívna lehota na uplatnenie žaloby na obnovu konania uvedená v § 403 ods. 1 CSP začala žalobcovi plynúť nasledujúci deň 25.9.2015 a uplynula dňom 24.12.2015. Žalobca podal žalobu na obnovu konania na súd prvej inštancie až dňa 20.3.2017, teda oneskorene.

1.8 Pre úplnosť súd považoval za potrebné uviesť, že žalobe by nebolo možné vyhovieť ani v prípade, ak by ju žalobca podal včas, nakoľko medzi dôvody prípustnosti obnovy konania uvedené v § 397 písm. a) a b) C.s.p. (dôvody uvedené pod písm. c) až f) tohto ustanovenia v prejednávanej veci neprichádzajú do úvahy) nepatrí vecná nesprávnosť, resp. nezákonnosť rozhodnutia, pretože táto mohla byť dôvodom na podanie dovolania. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/146/1998 súd zistil, že žalobca dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/282/2014-937 zo dňa 21.10.2015 aj podal, avšak súdny poplatok za dovolanie nezaplatil, a preto Okresný súd Senica uznesením č.k. 5C/146/1998-962 zo dňa 11.2.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.3.2016, dovolacie konanie zastavil.

1.9 Súd pri skúmaní podmienok prípustnosti obnovy konania teda zistil, že žalobca jednak nepreukázal existenciu dôvodov obnovy konania podľa § 397 C.s.p. vôbec a jednak podal žalobu na obnovu konania zjavne oneskorene, teda po uplynutí zákonom stanovenej trojmesačnej subjektívnej lehoty, čím stratil možnosť podať účinne žalobu na obnovu konania, keďže podľa § 405 C.s.p. odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné, a preto súd podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. žalobu na povolenie obnovy konania ako podanú oneskorene odmietol.

1.10 O trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením (výrok II.). Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. a vecne potrebou priznania žalovanej plnej náhrady trov konania vzhľadom na jej plný procesný úspech v spore.

2.1 Uznesenie napadol v celom rozsahu žalobca s návrhom na zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na nariadenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 5C/146/1998, vinniac súd prvej inštancie, že tento vec nesprávne právne posúdil a preto aj nesprávne rozhodol.

2.2 V konaní o vyporiadaní BSM došlo k vadám, ktoré zásadným spôsobom zasiahli do práv a právom chránených záujmov žalobcu, pretože tak prvoinštančný súd ako aj odvolací súd nedostatočne a chybné zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil.

2.3 Súd prvej inštancie sa chybné vysporiadal so skutočnosťou o uplynutí subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Bez zavinenia žalobcu sa tento o dôvodoch obnovy dozvedel z „druhej ruky“, a to vo februári 2017.

2.4 Súdny znalec Ing. Pavol Patinka bol ovplyvnený druhou stranou sporu, neobjektívnym ohodnotením nehnuteľností žalobcu poškodil.

2.5 Ďalšie odôvodnenie odvolania predstavovalo len doslovné znenie žaloby na obnovu konania zo dňa 16.2.2017, bez potreby odvolacieho súdu opätovne tieto skutočnosti uvádzať.

3.1 Žalovaná odvolací návrh nepodala a vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu navrhla odvolaním napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

3.2 Žalovaná sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene, t.j. po uplynutí subjektívnej lehoty.

3.3 Žalobe by nebolo možné vyhovieť ani v prípade, že by táto bola podaná včas, a to z toho dôvodu, že vecná nesprávnosť nie je dôvodom prípustnosti podania žaloby na obnovu konania.

3.4 Žalovaná si vo vyjadrení uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania prípúšťal (§ 357 písm. c) C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

5. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 7C/14/2017 je žaloba na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Senica pod spisovou značkou 5C/146/1998. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu odmietol ako podanú oneskorene, t.j. po uplynutí subjektívnej lehoty vyplývajúcej z ust. § 403 ods. 1 C.s.p., za súčasného konštatovania, že žalobca zároveň nepreukázal existenciu dôvodov prípustnosti obnovy konania v zmysle § 397 C.s.p. (výrok I. uznesenia). Zároveň súd prvej inštancie žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanej ako úspešnej strane v konaní náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením (výrok II.)

6. S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu je posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu na obnovu konania ako oneskorene podanú v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. odmietol.

7. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.(2)

8. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne

postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

9. Jedným z charakteristických znakov obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je jej prejednanie v dvoch fázach. Prvá fáza tzv. iudicium rescindens sa iniciuje podaním žaloby na obnovu konania. Práve v tejto fáze súd skúma, či je obnova procesne prípustná, posúdi podanú žalobu a na základe záverov o splnení podmienok prípustnosti rozhodne o tom, či žalobu na obnovu konania pripustí alebo ju zamietne. V prípade, ak súd vysloví záver, že žaloba na obnovu konania je opodstatnená a povolí ju, konanie sa dostáva do druhej fázy tzv. iudicium rescissorium, v ktorej už prebieha samotné prejednanie veci.

10.1 Odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa týka prvej fázy rozhodovania o obnove konania, pričom žaloba žalobcu bola posudzovaná primárne v rovine prípustnosti z hľadiska jej včasnosti a sekundárne tiež z toho pohľadu, či sa nejedná o žalobu zjavne nedôvodnú (otázke dôvodnosti sa odvolací súd bude venovať v záverečných odsekoch tohto uznesenia prihliadnuc na konštatovanie uplynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, pozn. odvolacieho súdu).

10.2 Podľa § 403 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. (1) Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

10.3 Vo vyššie citovaných ustanoveniach je vyjadrená tzv. kombinácia subjektívnej a objektívnej lehoty, ktoré musia byť splnené pre to, aby súd svojim rozhodnutím obnovu konania povolil.

10.4 Pokiaľ ide o posúdenie objektívnej lehoty v zmysle § 403 ods. 2 C.s.p., tu správne súd prvej inštancie konštatoval jej zachovanie. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie o vyporiadanie BSM vedené Okresným súdom Senica pod sp. zn. 5C/146/1998, ktorého obnovy sa žalobca domáhal, bolo skončené rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 5C/146/1998-892 zo dňa 12.2.2014 v spojení s rozsudkom tunajšieho odvolacieho súdu č.k. 10Co/282/2014-937 zo dňa 21.10.2015, právoplatným dňa 23.10.2015. Objektívna lehota tak začala plynúť dňa 24.10.2015 a uplynula dňa 24.10.2018. Žalobca podal žalobu na obnovu konania na Okresný súd Senica dňa 20.3.2017, t.j. v objektívnej lehote.

10.5 Pokiaľ ide o zachovanie subjektívnej lehoty, k začiatku plynutia tejto lehoty pokiaľ ide o obnovu konania sa už viackrát vyjadril vo svojej rozhodovacej činnosti Najvyšší súd SR, podľa ktorého začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania sa odvodzuje od subjektívneho momentu, t. j. od momentu, kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 1Obo 65/2011 z 29.5.2013, alebo tiež uznesenie č.k. 1Obo/1/2018 z 6.3.2018 a ďalšie). Totožný záver prijal aj Ústavný súd SR, ktorý okrem iných napr. aj v uznesení III. ÚS 285/2015 z 10.6.2015 konštatoval „Podstatou subjektívnosti lehoty je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu, t.j. od momentu, kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. Zákonodarca v znení právnej normy ani v prípade, že dôvodom obnovy konania je rozhodnutie, neviaže začiatok jej plynutia na moment nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré je dôvodom obnovy, na rozdiel od lehoty objektívnej, ktorú jednoznačne v znení ustanovenia § 230 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (akt. § 403 ods. 2 C.s.p.) na moment právoplatnosti.“

10.6 Pokračujúc v argumentačnej línii, ťažiskovou otázkou vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu bolo ustáliť práve začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Nemožno súhlasiť s tvrdením právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní o tom, že o dôvode obnovy konania sa dozvedel až okolo 15.1.2017, a to momentom odovzdania celého spisového materiálu. Správne prvoinštančný súd poukázal a vyzdvihol aktívnu účasť žalobcu na konaní o vyporiadani BSM, kedy sa žalobca zúčastňoval nariadených pojednávaní, na ktorých bol oboznámený nielen znalecký posudok znalca z odboru stavebníctvo Ing. Pavla Patinku, so závermi ktorého sa žalobca nestotožňuje ale aj jeho dovedna štyri doplnenia. O aktivite žalobcu svedčí aj dĺžka samotného konania, ktoré trvalo celkom 7 rokov, pričom v dôsledku podávaných opravných prostriedkov (a to aj zo strany žalobcu) boli len

vo veci samej podané celkom tri odvolania, konanie bolo tunajším odvolacím súdom dvakrát zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a v neposlednom rade aj skutočnosť, že žalobca, ktorý v predmetnom konaní vystupoval v rovnakom procesnom postavení svoj návrh opakovane menil a dopĺňal. Neobstojí tu preto tvrdenie o tom, že nemal možnosť o dôvode obnovy dozvedieť sa skôr ako v januári 2017. Rovnako ako súd prvej inštancie aj odvolací súd má za preukázané, že žalobca mal nesporne vedomosť o dôvode obnovy konania už v čase, keď sám vypracoval doplnenie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 5C/146/1998-892 zo dňa 12.2.2014, v ktorom tento dôvod - podhodnotenie sporných nehnuteľností výslovne namietal. Toto doplnenie bolo datované dňom 24.9.2015, preto začiatok subjektívnej lehoty začal plynúť žalobcovi dňa 25.9.2015 a uplynul dňa 24.12.2015. Vzhľadom na podanie žaloby o obnovu konania dňa 20.3.2017 potom možno celkom jednoznačne konštatovať nedodržanie subjektívnej lehoty a s tým spojenú nemožnosť meritórneho preskúmania veci.

10.7 Možnosť súdu posúdiť zachovanie danej lehoty je podmienená tým, (či vôbec) a ako navrhovateľ obnovy konania tvrdil a preukázal čas, kedy sa dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Preukázanie skutočnosti, že táto lehota bola zachovaná, zaťažovalo toho, kto navrhoval obnovu konania. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/11/2017 z 29.11.2017). Žalobca však svoje tvrdenie o momente, kedy sa dozvedel o dôvode obnovy konania nepreukázal, tak ako tvrdil.

10.8 K námietke žalobcu o tom, že tento sa bez svojho zavinenia o dôvode obnovy konania dozvedel „z druhej ruky“ vo februári 2017 odvolací súd len stručne odkazuje na jednu zo základných zásad súkromného práva, a to zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. práva patria bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým). Teda takým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Inak povedané, povinnosťou každého je strážiť si svoje práva. (porovnaj uznesenia Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 301/07, I. ÚS 1/2013, I. ÚS 213/2013 a ďalšie).

10.9 Z vyššie uvedeného dôvodu potom súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu žalobcu na obnovu konania v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. odmietol ako oneskorene podanú a odvolací súd sa s takýmto záverom bez výhrad stotožňuje.

11. Keďže žalobca nedodržiaval subjektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, t.j. žalobu podal po uplynutí subjektívnej 3 - mesačnej lehoty, nebolo možné vec meritórne preskúmať.

12.1 Aj napriek konštatovaniu v odseku vyššie, odvolací súd pre poriadok považuje za potrebné zdôrazniť výnimočnosť obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, a to poukazom na to, že účelom žaloby o obnovu konania nie je opätovne otvárať otázku vecnej správnosti právoplatného rozhodnutia, ani dávať akúsi „druhú šancu“ strane, ktorá sa riadne nestarala o svoje záujmy v pôvodnom konaní. Preto podľa názoru súdu v zásade nemožno ako dôvod obnovy konania uplatňovať také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, o ktorých strana konania vedela a mohla ich uplatniť v pôvodnom konaní v riadnom opravnom prostriedku (odvolaní, odpore, námietkach), ale bez náležitého dôvodu tak neurobila (porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 39/2011, ale aj judikát R 56/1999).

12.2 Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podanie žaloby odôvodnil práve poukazom na skutkové zistenia súdu, z ktorých vychádzal a následne právne posúdenie veci v pôvodnom konaní, s ktorých správnosťou sa nestotožňoval. Podstatou jeho námietok bolo podhodnotenie ceny nehnuteľností patriacich do masy BSM. Pozornosti odvolacieho súdu neušla tá skutočnosť, že žalobca túto vadu namietal počas celého pôvodného konania o vyporiadanie BSM, a to nielen počas konania na súde prvej inštancie ale aj v podanom odvolaní a jeho doplnení (tak ako odvolací súd uviedol už vyššie) proti rozsudku č.k. 5C/146/1998-892 zo dňa 12.2.2014, o ktorom rozhodol tunajší odvolací súd rozsudkom č.k. 10Co/282/2014-937 zo dňa 21.10.2015, v ktorom sa opätovne vysporiadal s uvedenou námietkou. (po tom, ako sa s námietkou o podhodnotení ceny nehnuteľností vysporiadal súd prvej inštancie). Pokiaľ žalobca aj naďalej zotrval na tom, že súd účelovo podhodnotil cenu nehnuteľností vedených na LV č. 1298, mal možnosť na nápravu domnejšej nesprávnej vyžiť podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnej opravný prostriedok - dovolanie. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca síce dovolanie prostredníctvom svojho vtedajšieho právneho zástupcu podal, avšak dovolacie konanie bolo pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie zastavené uznesením Okresného súdu Skalica č.k. 5C/146/1998-962 zo dňa 11.2.2016. Žalobca sa teda nezaplacením súdneho poplatku sám pripravil o

možnosť preskúmania oboch vyššie uvedených rozhodnutí, preto potom nie je namieste, aby eventuálnu nemožnosť dovolania sa nápravy či porušenie jeho práv a chránených záujmov pripisoval na ťarchu súdu.

12.3 Keď sa k vyššie uvedenej argumentácií pridá skutočnosť, že samotná žaloba, vyjadrenie žalobcu zo dňa 26.6.2018, ktorým sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej k žalobe a napokon aj odvolanie je v podstate jedno a to isté podanie bez uvedenia relevantných dôvodov pre obnovu konania, nemožno urobiť iný záver ako ten, že pokiaľ by aj podmienka splnenia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p. bola zachovaná, takúto žalobu by súd odmietol ako zjavne nedôvodnú. Na tomto závere by nezmenila nič ani výpoveď žalobcu z pojednávania konaného na súde prvej inštancie dňa 7.11.2018, kedy žalobca poukazoval na skutočnosti, ktoré s prípustnosťou obnovy konania nesúvisia.

13.1 V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 396 ods. 1 C.s.p.), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13.2 Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v odvolacom konaní aktívna, vykonala procesný úkon prostredníctvom splnomocnenkyne (t.j. podala vyjadrenie k odvolaniu žalobcu), pričom si zároveň náhradu trov konania vo vyjadrení k odvolaniu výslovne uplatnila.

14. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).